

РЕШЕНИЕ

№ 7255

гр. София, 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110107438 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № 37685/10.02.2023 г., предявена от Д. А. Д., ЕГН ***** против ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК *****, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за сумата от 500,00 лева, частичен иск от общо претендирана сума в размер на 11 520,09 лева, представляваща застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, застрахован при ответника по имуществена застраховка „Каско“, обективирана в полица № 93002010078076, ведно със законната лихва върху сумата от датата на депозиране на исковата молба в съда /10.02.2023 г./ до окончателното й изплащане.

Ищецът Д. А. Д. твърди, че на 09.09.2021 г. е придобил собствеността върху лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, като за същия била налице сключена с ответника имуществена застраховка „Каско“, обективирана в застрахователна полица № 93002010078076. Посочва, че на 13.09.2021 г. подписал анекс, с който прехвърлил полицата на свое име. Излага твърдения, че на 09.09.2021 г. паркирал автомобила си в междублоково пространство в близост до местоживеенето му, като по-късно установил различни щети по него, за които уведомил ответника

застраховател, като последният образувал преписка по щета № 2000-1301-21-000647 и съставил опис-заключение. Поддържа се, че ответникът отказал да заплати застрахователно обезщетение, поради което ищецът ремонтирал за собствена сметка автомобила си в официален сервиз на марката, а именно – „Мото Пфое“ ЕООД, на който заплатил сума в общ размер от 11520,09 лева, съгласно издадени фактури № 0002320881 от 17.12.2021 г. и № 0002320880 от 17.12.2021 г. Посочва, че в случая била приложима разпоредбата на т. 34.1. от Общите условия към застрахователния договор, съгласно която щетите следвало да се обезщетяват по фактури, издадени от официалния сервиз на марката, тъй като процесният автомобил попадал в клас „А“. С оглед изложеното ищецът счита, че ответникът следва да му заплати обезщетение в размер на 11 520,09 лева, като в настоящото производство е предявен иск само за част от тази сума, а именно - 500,00 лева.

Моли се за уважаване на предявения иск. Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника в производството, който оспорва иска при възражения, че сочените от ищеца вреди не са следствие от събитие, представляващо покрит застрахователен риск по смисъла на т. 7 от Общите условия към застрахователния договор. Счита, че не са установени обстоятелствата, при които е настъпило застрахователното събитие, неговият механизъм и наличието на причинно-следствена връзка между събитието и заявените вреди. Поддържа, че ищецът не е изпълнил задължението си по т. 14.11 от Общите условия, а установените увреждания не кореспондирали с посочения от него в уведомлението за щета от 13.09.2021 г. начин на настъпване на застрахователното събитие. Ответната страна излага доводи, че не се дължи застрахователно обезщетение, на основание т. 28.1 и т. 28.7 от Общите условия към застрахователния договор, тъй като ищецът е представил неверни данни относно обстоятелствата около настъпилия инцидент, а също така е премълчал съществена информация и е дал заблуждаваща такава относно събитието. Наред с това се поддържа, че въпреки промяната в собствеността на процесния автомобил, той не е бил представен за оглед и заснемане съгласно т.13.2 от Общите условия. На самостоятелно основание ответникът твърди, че посочените от ищеца вреди са възникнали вследствие на събитие, което е настъпило преди датата на закупуване на автомобила от ищцовата страна - 09.09.2021 г. В тази връзка

посочва, че процесното МПС е закупено при застрахователна стойност от 25 200 лв., която била значително по-ниска от застрахователната му стойност към датата на сключване на процесния застрахователен договор – 40 000 лв.

Моли се за отхвърляне на предявения иск и се прави възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от насрещната страна в производството адвокатско възнаграждение.

С оглед твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК по делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че ответникът е застраховател по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ по застрахователна полица № 93002010078076 с предмет лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, собствеността върху което имущество е придобито от ищеца на 09.09.2021 г. по силата на договор за покупко-продажба на моторно превозно средство.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ:

За основателността на иска с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ в тежест на ищеца е да докаже възникване на валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка, настъпване в срока на застрахователното покритие на застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска, причинна връзка между застрахователното събитие и настъпилите вреди, размер на вредите. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

С оглед твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК по делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че ответникът е застраховател по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ по застрахователна полица № 93002010078076 с предмет лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, собствеността върху което имущество е придобито от ищеца на 09.09.2021 г. по силата на договор за покупко-продажба на моторно превозно средство.

От представената и приобщена към доказателствения материал застрахователна полица по № 93002010078076 по договор за имуществена

застраховка „Каско на МПС“, се установява в производството, че ответникът е застраховател по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ по застрахователна полица № 93002010078076 с предмет лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, със срок на застрахователно покритие от 01.10.2020 г. до 30.09.2021 г.

От представения и приобщен към доказателствения материал по делото договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 09.09.2021 г., се установява в производството, че на 09.09.2021 г. ищецът Д. А. Д. е придобил собствеността върху процесния лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****.

На 13.09.2021 г. между ответното дружество и ищеца е сключен анекс № 1 към застрахователна полица по № 93002010078076 по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“, с който полицата е прехвърлена на новия собственик на застрахованото имущество, а именно ищецът.

Съдът намира, че по делото не е спорно, че във връзка с реализирани увреждания по лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, пред застрахователя е депозирано заявление за изплащане на обезщетение за вреди на МПС, по което е образувана щета № 2000-1301-21-000647, с което са изпълнени изискванията на разпоредбата на чл. 380, ал. 1 КЗ, поради което и предявеният иск се явява процесуално допустим и следва да бъде разгледан по същество.

От името на ищеца е депозирано пред застрахователя уведомление за настъпило застрахователно събитие по застраховка „Каско на МПС“, застрахователна полица № 93002010078076, за настъпило застрахователно събитие на 13.09.2021 г., прието по делото. В него ищецът е посочил, че на 13.09.2021 г. процесното МПС е открито на паркинг с наличие на щети – откачена предна броня, надрана лява задна врата, ляво огледало, надрана дясна страна на предна броня при десен фар и върху десен фар.

По делото е изготвено и прието заключение на вещо лице по допуснатата в производството съдебна автотехническа експертиза. Заключението на вещото лице е ясно, обосновано и е отговорило в пълнота на поставените въпроси, като същевременно не възниква съмнение в правилността на изводите на вещото лице, поради което съдът намира, че следва да го кредитира.

От заключението на вещото лице по изготвената в производството съдебна автотехническа експертиза и заявеното от вещото лице в разпита му пред съда, в проведеното открито съдебно заседание, се установява по делото, че уврежданията по процесния автомобил са в предна лява част, предна дясна част и цялата странична лява част.

Установява се още, че уврежданията по предна лява част се изразяват в хоризонтални надирания в зоната на предната броня, които обичайно се наблюдават при съприкосновение с твърд и грапав предмет с голяма площ (бетонно блокче/дърво/стена). Вещото лице посочи, че предвид факта, че предната броня е откачена и са й нарушени захватите, може да се направи извод, че увреждането е настъпило в посока отзад напред, както и че увреждането може да бъде получено при паркирано състояние на автомобила ако е настъпило съприкосновение с преминаващ покрай автомобила твърд и грапав предмет, натоварен върху друго ППС.

Установява се също, че уврежданията по предна дясна част се изразяват в хоризонтални надирания в зоната на предната броня, десния фар, предния капак и предния десен калник, които обичайно се наблюдават при съприкосновение с твърд и грапав предмет с голяма площ (бетонно блокче/дърво/стена). Вещото лице посочи, че същите могат да настъпят при паркирано състояние на автомобила ако е настъпило съприкосновение с преминаващ покрай автомобила твърд и грапав предмет, натоварен върху друго ППС или от друго МПС.

Установява се още, че уврежданията по страничната лява част на процесния автомобил се изразяват във хоризонтални надирания в зоната на задната броня, задния ляв калник, задна лява джантата, задна лява врата и предна лява врата. Вещото лице посочва, че уврежданията по лявата част могат да бъдат получени при съприкосновение с твърд и грапав предмет с голяма площ (бетонно блокче/дърво/стена/автомобил), респективно, че същите могат да настъпят при паркирано състояние на автомобила и съприкосновение с преминаващ покрай него друг автомобил или твърд и грапав предмет, натоварен върху друго ППС.

В изслушването си пред съда, в проведеното на 24.04.2023 г. открито съдебно заседание по делото, вещото лице заяви, че по-вероятно е уврежданията по процесния автомобил да са получени при движение на

автомобила, но това не изключва възможността да са получени и при паркирано състояние на автомобила, по посочените от вещото лице в заключението начини.

Предвид гореизложените съображения и от събраните по делото доказателства се установява, че страни по застрахователното правоотношение са подписали застрахователен договор, с който е покрит и рискът частична щета вследствие на ПТП. Настоящият състав намира, че за да се установи дали отказът на застрахователя е законосъобразен следва да се направи разграничение между отказът за заплащане на застрахователно обезщетение предвиден в чл. 408 от КЗ и отказът да се изплати застрахователно обезщетение, поради това, че настъпилото застрахователно събитие не попада в обхвата на покритите от застрахователя рискове. Правото на застрахователя по имуществена застраховка на основание чл. 408 от КЗ да откаже плащане на обезщетение при настъпило застрахователно събитие, когато застрахованият не е изпълнил задължение по застрахователния договор, се отнася до случаите, в които настъпилото застрахователно събитие представлява покрит застрахователен риск. Ограниченият кръг основания за отказ по чл. 408 от КЗ не засяга възможността на застрахователят да откаже заплащането на застрахователно обезщетение, когато настъпилото събитие не попада в кръга на покритите по сключения договор за имуществено застраховане рискове. В тази връзка както е отбелязано в постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 224/2015 г. по т. д. № 4554/2013 г. на ВКС, I т. о, с оглед свободата на договаряне – чл. 9 от ЗЗД, страните могат да постигнат съгласие кои рискове се покриват от застрахователния договор и за кои застрахователят не поема застрахователна закрила. Изключени рискове са тези, за които застрахователят отнапред обявява на застрахования, че не поема задължение за обезвреда на причинените на застрахования вреди при настъпване на застрахователно събитие изобщо или ако не бъдат изпълнени допълнителни условия. Това разрешение въпреки че е дадено във връзка с приложението на разпоредбите на Кодекса на застраховането (отм.), намира приложение и при действието на Кодекса на застраховането, доколкото смисъла на разпоредбите досежно отказа за изплащане на обезщетение са почти идентични.

За да се прецени основателността на претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение, следва да се установи дали отказът на

застрахователя да заплати обезщетение е законосъобразен.

Видно от представеното и приобщено към доказателствения материал по делото писмо изх. № 8644/30.09.2021 г. по описа на ответното дружество, причината за постановяване на отказ за изплащане на обезщетение е направен от застрахователя извод за наличие на несъответствие между декларирания механизъм на настъпване на застрахователното събитие и реализираните по застрахования автомобил вреди. В тази връзка в писмото изрично се посочва, че след извършване на анализ, от страна на специалист на ответното дружество се установило, че видът и характерът на щетите, описани в опис-заключението сочат, че посочения от застрахования в уведомлението за щета механизъм на реализиране на вредите по процесния автомобил, не кореспондира с посочените в уведомлението щети по МПС. Допълнително основание за отказ от изплащане на обезщетение, застрахователят счита и обстоятелството, че автомобилът не е бил представен за оглед и заснемане по повод смяната на собствеността му, като в тази връзка в горепосоченото писмо се сочи, че съгласно т. 13.2 от Общите условия на застрахователя, новият собственик на застрахованото имущество встъпва в правата по договора след попълване на ново предложение-декларация, представяне на МПС за оглед и заснемане, ако застрахователят изрично е поискал това и влизане в сила на анекса за продължаване действието на застрахователния договор, които предпоставки не били налице в процесния случай.

Следователно застрахователят не оспорва, че твърдените щети по процесното МПС, предмет на възникналото между страните в настоящото производство застрахователно правоотношение, представлява покрит риск, а единствено, че е налице несъответствие между декларирания от застрахования механизъм на настъпване на застрахователното събитие и реализираните по автомобила щети, че автомобилът не е бил представен за оглед и заснемане по повод смяната на собствеността му, както и че новият собственик на застрахованото имущество не е встъпил в правата по договора, доколкото не са налице предпоставките, предвидени в т. 13.2 от Общите условия на ответното дружество.

Същевременно от събраните по делото доказателства, а именно заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебна автотехническа експертиза се установи, че щетите

могат да се получат, както в паркирано състояние на процесното МПС, посредством злоумишлени действия на трети лица, така и при движение на автомобила, като и двете хипотези са възможни. Следователно от техническа гледна точка е възможно механизмът на процесното събитие да е такъв, какъвто е заявен от застрахователя в уведомлението за щета до застрахователя, като безспорно се установява, че щетите могат да бъдат получени и докато процесния автомобил е в покой, в паркирано състояние. Същевременно от заключението на вещото лице по приетата в производството съдебна автотехническа експертиза се установява още, че всички отразени в описа на застрахователя увреждания по лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие – а именно, отговарят от техническа гледна точка на заявления в уведомление за щета механизъм на реализиране на щетите – докато горепосоченото МПС е било в покой, т.е. в паркирано състояние.

Предвид гореизложените съображения и доколкото причина за постановяване на отказ за изплащане на обезщетение от страна на застрахователя е наличието на несъответствие между декларирания от застрахования механизъм на ПТП и реализираните по автомобила щети, каквото не се установи в производството /а дори се установи противното/, то при извършване на съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав приема, че от страна на ищеца е установено при условията на пълно и главно доказване, че щетите по застрахованият при ответника по имуществена застраховка автомобил, посочени в уведомление за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 13.09.2021 г. и Опис –заключение по щета № № 2000-1301-21-000647 са причинени, докато същият е бил паркиран в междублоковото пространство, в близост до местоживеенето на ищеца.

По отношение възражението на ответника, че новият собственик на застрахованото имущество не е встъпил в правата по договора, доколкото не са налице предпоставките, предвидени в т. 13.2 от Общите условия на ответното дружество, съдът намира същото за неоснователно. По делото не е спорно и се установи от събраните в производството доказателства, че по силата на договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 09.09.2021 г., ищецът Д. А. Д. е придобил собствеността върху процесния лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, респективно,

същият е встъпил по право като страна по застрахователния договор по аргумент от разпоредбата на чл. 413, ал. 1 КЗ. За разлика от съответната правна норма от отменения Кодекс за застраховането (чл. 212, ал. 1), приложимата към разглеждания застрахователен договор норма от действащия КЗ не предвижда възможност да бъде уговорено друго при прехвърляне на застрахованото имущество. Предвиденото в т. 13 от Общите условия на ответното застрахователно дружество, че при промяна в собствеността върху МПС, застрахователният договор се прекратява автоматично, от момента, в който съгласно българското законодателство се осъществи основанието за придобиване на правото на собственост от новия собственик е в пряко противоречие с разпоредбата на чл. 413, ал. 1 КЗ и не може да обвърже страните по застрахователния договор.

Неоснователно, по становище на настоящия съдебен състав, е и направеното от името на ответника възражение, че същият не дължи застрахователно обезщетение, тъй като автомобилът не е бил представен за оглед и заснемане по повод смяната на собствеността му, с което ищецът не е изпълнил задълженията си, предвидени в т. 13, т. 13.1 и т. 13.2 от Общите условия на ответното застрахователно дружество, което е самостоятелно основание за отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. Посоченият от законодателя момент на влизането в сила на застрахователния договор по имуществена застраховка „Каско“ – след плащане на цялата дължима премия или на първата вноска от нея при разсрочено плащане, договореното между страните отлагане действието на същия до изпълнение на конкретни задължения на застрахования, свързани с установяване техническото състояние на автомобила към момента на сключване на договора, няма правната характеристика на отлагателно условие по смисъла на чл. 25 ЗЗД – едно бъдещо несигурно събитие, от събъдването на което да зависи дали този договор ще породи действието си между страните. Поради това, независимо, че неизпълнението на тези задължения на застрахования евентуално би могло да е относимо към обема на застрахователната отговорност, то е правно ирелевантно за момента на влизане в сила на застрахователния договор и за неговото действие. Неизпълнението на предвиденото в застрахователния договор изискване за представяне на автомобила за оглед и заснемане, само по себе си, не се отразява на влизането в сила на застрахователния договор по имуществена застраховка „Каско“,

щом цялата дължима премия или първата вноска от нея, при разсрочено плащане, са надлежно престирани и приети от застрахователя. Съдържанието и видът на сочените задължения изключват те да са и от категорията, считащи се за съществени, с оглед интереса на застрахователя от момента на въвеждането им от съконтрахентите, освен ако застрахователят докаже наличие на причинна връзка между неизпълнението на тези конкретни задължения и настъпване на застрахователното събитие, по повод на което се претендира обезщетението, респ. обема на вредите или възможността за тяхното установяване, каквото доказване в настоящото производство не беше проведено /в горния смисъл е трайната и безпротиворечива съдебна практика на ВКС, обективизирана в решение № 147 от 06.02.2017 г. по т. д. № 2481/2015 г. на ВКС, II т. о.; решение № 30 от 28.04.2017 г. по т. д. № 2334/2015 г. на ВКС, II т. о. и др./. Следователно единствено обстоятелството, че след прехвърляне собствеността върху превозното средство, предмет на процесния договор за имуществено застраховане, автомобилът не е представен за оглед и заснемане, не може да обуслови основателност на постановения отказ от изплащане на застрахователно обезщетение, без от ответника – застраховател да е проведено доказване относно наличие на причинна връзка между неизпълнението на тези конкретни задължения и настъпване на застрахователното събитие, по повод на което се претендира обезщетението, респ. обема на вредите или възможността за тяхното установяване. Още повече, че въведените в т. 13, т. 13.1 и т. 13.2 от Общите условия на ответното застрахователно дружество, предпоставки за встъпване в застрахователното правоотношение на приобретателят на застрахованото имущество, пряко противоречат на разпоредбата на чл. 413, ал. 1 КЗ, поради което и същите не могат да породят действие за страните по процесното застрахователно правоотношение.

Следва да се посочи и обстоятелството, че по делото не е спорно, че застрахователната премия по процесния застрахователен договор е заплатена, респективно, че застрахователният договор е породил действие.

По делото не са ангажирани доказателства във връзка с процесния договор от застрахованото лице да са завеждани щети, различни от процесната, поради което, с оглед извършения оглед и заснемане на автомобила при сключване на договора и липсата на заведени по същия щети от застрахования, следва извод, че такива освен процесната не са реализирани

по застрахованото имущество, още повече, че и доказване за реализирани такива предходни щети по процесния автомобил, не бе проведено от ответника.

С оглед всичко изложено настоящият състав приема, че по делото е установено настъпването на процесното застрахователно събитие, което се намира в причинно-следствена връзка и с нанесените по процесния автомобил вреди, описани в приетия по делото Опис –заключение по щета № № 2000-1301-21-000647. От ответника не са ангажирани доказателства, установените по делото вреди да са съществували и преди процесното събитие.

Предвид това, от съвкупната преценка на представените по делото доказателства, настоящият състав намира, че от страна на ответника, който е направил възражението за наличие на несъответствие между декларирания от застрахования механизъм на настъпване на застрахователното събитие и реализираните по автомобила щети, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест по чл. 154 от ГПК, не е доказано, наличието на такова несъответствие, дори напротив, от заключението на вещото лице по приетата в производството САТЕ се установи, както че щетите, могат да се получат, както в паркирано състояние на процесното МПС, така и че всички отразени в опис на застрахователя увреждания по лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие – а именно, отговарят от техническа гледна точка на заявления в уведомление за щета механизъм на реализиране на щетите – докато горепосоченото МПС е било в покой, т.е. в паркирано състояние.

С оглед изложеното, предявеният иск по чл. 405 от КЗ следва да се приеме за основателен.

По отношение на размера на дължимото застрахователно обезщетение:

За да бъде определен размерът на дължимото застрахователно обезщетение следва да се съобрази това какви вреди са били причинени на процесното МПС щети. Безспорно се установи в хода на производството, че на процесния лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № ***** са причинени описаните в Опис –заключение по щета № № 2000-1301-21-000647, щети, както и че същите се намират в пряка причинно-следствена

връзка с механизма на процесното събитие – а именно, отговарят от техническа гледна точка на заявления в уведомление за щета механизъм на реализиране на щетите – докато горепосоченото МПС е било в покой, т.е. в паркирано състояние.

В конкретния случай при определяне размера на дължимото застрахователно обезщетение намират приложение именно правилата на чл. 386, ал. 2 от КЗ, съгласно които при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на коефициент на овехтяване.

Същевременно от заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството САТЕ се установява, че към датата на процесното събитие, за отстраняване на причинените вреди по процесния лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, по средни пазарни цени, са необходими 7447,90 лева, т.е. това е реалната възстановителна стойност и именно до този размер искът за главница се явява основателен.

Доколкото от ищеца се претендира сумата от 500 лева, частичен иск от общо претендирана сума в размер на 11 520,09 лева, представляваща застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, застрахован при ответника по имуществена застраховка „Каско“, обективирана в полица № 93002010078076, то предявеният иск следва да бъде уважен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски в настоящото производство има ищецът.

От страна на ищеца своевременно е направено искане за присъждане на

разноски в настоящото производство, като са представени доказателства за извършени разноски за заплатени държавна такса – 50,00 лева, за заплатен депозит за вещо лице – 300,00 лева и за заплатено адвокатско възнаграждение – 2000,00 лева.

В проведеното по делото открито съдебно заседание на 24.04.2022 г. от името на ответника е направено възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от насрещната страна в производството адвокатско възнаграждение.

Съдът като взе предвид фактическа и правна сложност на делото, активното процесуално поведение на процесуалния представител на ищеца, както и размера на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение в настоящото производство намира, че претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение в производството се явява в прекомерен размер и следва да бъде редуциран до размер близък до минималния, предвиден за съответния вид работа, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размер на адвокатските възнаграждения, а именно 450,00 лева.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски в настоящото производство в размер на 800,00 лева, за платени държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА з, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, да заплати в полза на Д. А. Д., ЕГН *****, с адрес: *****, по иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ, сумата от **500,00 лева**, частичен иск от общо претендирана сума в размер на 11 520,09 лева, представляваща застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил марка „Ягуар“, модел „XJ“, рег. № *****, застрахован при ответника по имуществена застраховка „Каско“, обективирана в полица № 93002010078076, ведно със законната лихва върху сумата от датата на депозиране на исковата молба в съда /10.02.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА з, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, да заплати в полза на Д. А. Д., ЕГН *****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **800,00 лева**, представляваща разноски в производството пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____